

BALVART DE SITGES

• SEMANARI CATALÀ •

REPARTICIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cap de la Vila, n.º 5, 1.º

DELEGACIÓ Á BARCELONA: Doctor Dóu, 15, entresòl, 1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES, trimestre 1'50 ptas. — ESPANYA,
id., a id. — ESTRANGER, any, 12 francs.

Anuncis, Esquelas, Remits i Reclams, á preus convencionals.
Els de la primera página se pagaran doble.

NO ES TORMAN MÉS ORIGINALS

Any II

Sitges 28 de Desembre de 1902

Núm. 74

Gran Relotgeria y Joyería

EL REGULADOR

Inmens assortit en objectes propis pera regalos

Carme, 1, y Rambla de las Flors, 37.-BARCELONA

PER LAS FESTAS

— DE —

Nadal Cap d'any y Reys

Vins llegitims de la cullita de

D. FELIP FONT

Premiat en varias Exposiciones

Malvasía, seca y dolsa . . . 2'50 pessetas litre.
Moscatell, sech y dols . . . 1'00 " "
Macabeu . . . . . 0'50 " "

Parelladas, 20 — SITGES.

no de la teoría. De primer moment la desentralització ha sigut tema de discussió y d'articles en diaris y revistas. En efecte, era menester que fes aquet camí. Avans de obrar, convé estar segur de que s' té rahó y que s' estiga en estat de probarla. Ara que llur base d' operacions està assegurada per treballs prévis, estém en el moment de que 'ls desentralitzadors passin del període académich al de l' acció. S' ha de convenir en que haurian pogut comensar més aviat. Pro París, com se diu, no s' fa ab un dia y tampoch ab un dia es poden fer moure les províncies. Una reforma tan considerable com la desentralització exigeix molt temps y no menos constància. Lo essencial es de no dormir-se y estar á punt d' aprofitar totes las ocasions.

Per aixó es que s' reben ab gust les notícies del Congrés regionalista que hi ha arribat a Nancy, qui proba quan menys, que 'ls desentralitzadors no dorman. Nancy, ciutat gran y bonica, capital d' una província il·lustre y molt estimada pels francesos, fa ja alguns anys que trevallen la obra desentralitzadora en llurs costums.

Nancy, avuy dia es un centre molt brillant de vida artística y científica. La seva escola de medicina té una reputació molt merescuda. El seu conservatori de música y 'ls seus concerts sinfonichs, es citan molt sovint com exemple á llurs semblants de París per nostra crítica musical. Escriptors notables, borrenesos de naixensa, han fet sentir ab llurs obres, el sentimeut de la patria petit, ab el mateix encís que ho han fet llurs germans del pays d' Oc y de Provensa. La ciutat de Nancy es de las més á propósito que hi hagi á França, pera convertir-se en un centre d' acció mes activa en tot quant á desentralització haurá de reconstituir.

Sens dubte qu' aquestas reivindicacions no s' poden pas assolir sense una llei orgànica. No solament cal una simplificació administrativa, quina part no es més que la petita de la desentralització, sino qu' també es menester que s' fassin assembleas regionals ab moltes atribucions no deixant á n' el Parlament nacional, més que les qüestions d'interés verament nacional.

Com fer decidir á las Cambras á votar aquesta gran reforma? Desenrotillant uua corrent d' opinió molt forta y poderosa, fundant associacions com la Associació regionalista lorrena que compren els tres departaments dels Vosges, Meuse y Meurthe y Moselle,

realisant ja la desentralització, com á Nancy, en tots els ordres d' activitat overts á l' iniciativa privada. El moviment es prova moguentse. Las províncies sortint de llur letargia probarán la necessitat de concedilshi l' organització regional.

Y després, com no hi ha mal que per bé no vinga, la crisi financiera pot precipitar la desentralització. Una de las causes de la crisi, es que 'ls efectes dels gastos exagerats, votats pel Parlament nacional, es repartissin en tota la nació; aquells efectes donchs, se fan sentir mes tard y menos fort.

Al contrari, si las assembleas regionals s' entregaban al mateix despilfarro en llurs presupostos regionals, llurs electors ensentirían desseguida las conseqüències, podrian protestarne fent per manera que 'l mal no creixés. Alleugerir el presupost de l' Estat de molts cárrechs que no li pertocan, y per consegüent crear presupostos regionals ab els cárrechs que mes naturalment els hi tocan ab la condició que 'ls drets y poders corresponents es concedissin á las regions que 'ls sòportarien, seria 'l millor remey y pot esser l' únic de defendre del déficit que cada any es declara un xich més. Y no es pas impossible que sigui un ministre d' Hisenda qu' á no trigar gaire, decideixi á n' el govern á plantejar la desentralització.

Per la traducció

Bonaventura Martí.

El Pessebre de la senyora Manelita

— Molt bona nit tinguen. Qu' encenen el pessebre avuy?

— Si senyor, sí, vaya no *faltaba mas*, entrí al quartet de la reixa que farem petar un xich la claca. Veig que també porta las nenes.

— Si senyor, es la seva diada,

— Molt ben fet senyor Pancho á casa 's moren, diu el dítxo.

— Cá, avuy la *Manelita*, la meva esposa ha dit á la minyona de casa que á la set tingüés el sopá á taula, perquè las criatures en passan de l' hora de costum, se adormen que s' un contento, y si un vol ferles sortir, sab...

— Prou qu' ho sé, massa, vosté ray que sols te tres familiars; yo que si tots m' haguessin viscut en tiñdría dotze, y are tant sols ne tenim sis, que demano á Deu que me las conservi; per aixó en arriyan á la diada de Nadal, jo y la Manelita pera entretenirlos, arreglem aquesta poqueta cosa, un pesebre, que com ja veurá, no val tampoch la pena d' ensenyarlo, sino que la Manelita ho ha fet saber al veïnat y á uns quants amichs, els mes intims, no per las ganas de il·luminar la casa sab... sino perque tot seguit li diran que som uns orgullosos, com si adintre de casa

* Pera que s' vegi 'l camí que fan las nostres ideas, fins en la unitaria França, hem tradugit un article del *Temps de París*, del 16 del mes que som. No sembla sino que l' autor coneix l' organització y programa del Catalanisme.

UN CONGRÉS REGIONALISTA

Desde alguns anys ha que s' han fet nom brosas y triomfantas campanyas á favor de la desentralització. Entenemse! Hi ha l' dret de calificar de triomfantas aquestas campanyas, perquè s' indiscutible qu' han triomfat devant de la opinió. La desentralització ha trobat caretxats d'ensors en tots els partits polítichs. D' altra banda, també en els partits mes diferents, li han sortit enemics, si bé val á contar, bastant rares, y quins arguments poch convinents no han pas pogut resistir á la evidència. Lo que s' avuy en dia, ja s' pot dir que l' desentralització ha guanyat el plet. Pro es tot lo qu' ha assolit. La teoria es feta: tot es encara per ferse en la pràctica. La França es el pais del món en que s' han demostrat ab més claretat las ventatjas de la desentralització, que dant aquella, tan per las costums com per las lleys, la nació més inflexiblement centralizada.

Per aixó no es desanimar. Altremunt tampoch cal desencoratjarse, quant no s' pot fer diferentment. En quinas proves atrevides s' han arriscat els desentralitzadors? Quinas desfetes han tingut? Si fins are no han conseguit mes que resultats teòrichs, es ben bé perque no s' han sortit del terre-

un no pogués fer lo que li dona la *real* gana, y tota l' enveja del carrer es perquè las noyas de casa s' han posat sombrero.

—Sembra estrany.

—Tenim un vehinat senyor Pancho que no s' ho pot arrivar à pensar.

—Si á tota arreu es el mateix.

—Ca, no ho cregui, en aquet carrer qu' es tem no 's pot fer res; miri, aquí al costat mateix, á cal senyor Antonet, hi ha una minyona que fa de cambrera que l' haviam tinguda á casa per cuynera, y ens ha bescantat d' una tal manera la grandíssima *síngueranza*, dihent á la senyora de la casa que no li donavam el menjar á cumpliment, que li tancavam el pá y la vianda á deshoras del dia, y que fins el sabó de l' aygüera li feiem escassejar per rentar els plats bruts, y la senyoreta Florentina, com qu' ens té tanta enveja, ja ho crech, si se n' aprofita de tot el que li esplica la criadota. Y sab que fa la senyora Florentina, com que no fa res en tot el dia sino que empolvarse la cara que 's mes arrugada. que Deu me perdoni, ó sinó en diría una de massa grossa.

—Vosté si enfunda massa senyor Joanet en totes aquestas coses!

—Si la coneugués, no ho diria, tot el sant dia s' està al detràs de las persianas d' una finestra que dona á la nostra eixida y miri si es batxiller a questa senyora Florentina, qu' hasta es fixa en el caixó de las escombraries, perque d' aquesta manera diu que sab el que menjem, si hi ha plomas ó pells de patata.

—Això digui que mes que una senyora es una xafardera.

—Despres, si la bugada la passem als darrers días de la setmana y que la roba estesa al terrat es tota roja, demani ..

Ay carat, tot enrahonant veig que la Pepilita s' ha ben adormit.

—El que li deya, las criatures no poden surrir de casa al vespre.

—Ay, dispensi senyor Pancho que no hagi cridat á la Marieta, pero ja ho veu, està tant atrafagada ab la gent que venen á veuler el pessebre, que no 'n fassi pas cas, si fins està *afoncida* de tant enrahonar, perque ha de fer l' explicació á las visitas que venen, dels pastors de dalt de la montanya y altres figures que si ho fes present no las veurian tampoch.

—Deixil fer, per nosaltres ray que no som de cumpliments.

—Donchs tornant á la senyora Florentina, vol saber la causa principal, perque ens porta tanta tirria?

—A mi si que m' es igual.

—Es la gelosia que te perque la nostre *Ursulita*, la noya gran, estrena mes vestits que las sevas fillas; que sigui dit entre nos, cursiejan bastant, perque els vestits que portan, la major part son remontats, y al mateix temps, que pagarien de semblarse á la Ursulita, tant per ben instruida com per tot.

—Caram, que 's aquesta música?

—Es la noya que toca un tros de La Travia: tta al piano. Escolti, escolti ab quina expressió ho fá y com si gronxa. Acostis mes, que la sentirà millor,

El senyor Joanet no poguentse aguantar mes, plé de satisfacció, escolta ab delit el piano, y al acabar la pessa, se posa aplaudir freneticament, exclamat confós, bravo, Ussulita, bravo. Es un primor. El mestre que l' ensenya diu que la noya ha passat al devant de molts altres de la seva edat.

—Y qui mestre li dona llissons?

—El mestre d' aquí home.

—A proposit, l' altre dia en certa reunió va dirse qu' aquet mestre feya l' aleta á la seva filla.

—De segur qu' això també va surtir de la senyora Florentina, com que tots els días el veu quant ve de donar la llissó, y molts vegades l' accompanya fins á la porta y tot.

Mes valdría que 's cuidés de las sevas fillas; elles si que sinó n' agafan algun de volada, em

sembra que trigaran temps á pender candela. Envejosas, mes qu' envejosas .. pero ja vindrà el seu dia que me las pagarán totas plegadas.

—No si amohini tant, home, això es estat y serà.

A la casa de la senyora Marieta anava minvant la concurrencia, al poch rato quedá desembarrassada del tot, y aleshores la senyora Marieta va entrar al quartet de reixa, pera saludar al senyor Pancho y fer un petó á las nenas qu' estavan adormidas al demunt del sofá, y la Nieves, la mes petita, n' havia fet una de las sevas. La senyora Marieta al venrerho, va pender una forta enrabiada, y per revenjarse del fet, aprofitá la xerrameca del seu marit y el senyor Pancho, se 'n aná cap al menjador y apagá tots els llums del pessebre, crida l' Ursulita que aleshoras tocava l' americana de los lunares, totas dues sen van dret cap á dormir. La senyora Marieta al posarse la *redosilla* exclamá. Ja hu veus Ursuleta com han posat el sofá

—Mamay mamay no s' incomodi d' aquesta manera ó sinó li agafará l' atach de nervís.

—Juro per tots els sants del Cel que cap mes any tinc de fer pessebre.

—El senyor Joanet pegá una llambregada al sofá, y comprenent l' enfado qu' havia tingut la Marieta va posar fi á la conversa. La Nieves havia agafat el só tant fort que el senyor Pancho va tenirla que carregarsela al coll embolicada ab la capa, y á la Pepillita per la mà y no li va quedar altre remey qu' agafar el portante y anarsen á la nona, sense haver vise el pessebre de la senyora María perque el senyor Joanet prou es va donar bona manya en poguerlos aviar cap á caseta

Martinica.

Sitges Decembre de 1902.

EL FUTUR DIPUTAT

Se dona per segur que en las vinientes eleccions de Diputats à Corts se presentarà candidat pel districte de Vilanova, encasillat pel Govern, D. Joseph Milà y Pi, alcalde que sigue per uns quants días de Barcelona, quant el venerable doctor Robert presentá la dimisió de aquell carrech en mitj del aplauso unanim de las personas honradas

El Sr. Milà y Pi, acerim silvelista tingué de dimitir obligat per las protestas unanims del poble barceloní, indignat per la fuetada que havia rebut en sos sentiments patriòtics.

Aquest es el diputat presunt per la comarca y surtirà encasillat y apoyat *valerosament* pel caciquisme de tot el districte.

Els caciques de Vilanova ja han celebrat detingudas conferencias ab en Milà y Pi ab l' objecte de arreglar el tinglado electoral. Y es de creurer que el nostre popular Secretari se deu rastrejar ja entorn del futur candidat, oferintli l' apoyo incondicional de sus valiosas huestes.

Es hora ja de que 'ls electors del districte de Vilanova y Geltrú se treguin de sobre aquest caciquisme que 'ns esclavisa, y se aixequin vigorosos presentant candidats autonomistas com se fa ja en altres comarcas catalanas, que 's despertan al crit de *Patria* que ressona arreu.

El caciquisme es l' enemic més gran de Catalunya y per això hem de trevallar en tots els terrenos que se 'ns presenta per aniquilarlo

Y si no s' fa aixís, nosaltres protestém publicament de la farsa electoral, que tranquilament se desenrotillarà aquí.

No 'ns volim fer cómplices d' aquesta co nedua burda que el caciquisme prepara en aquest districte, digne de millor sort.

Els obrers y el Catalanisme

També els obrers, apesar del *divide y vencerás* de la política centralista, en el que per desgracia alguns hi cauen, han comprés que el catalanisme es un moviment de dignificació de tots els catalans y, comprendentlo axís, aviat posarán á la pràctica la fundació de

un periodich, havent fet públich el seu programa, de quin transcribím els següents conceptes:

«Per això, nosaltres, com á catalans comensém aqueixa tasca per Catalunya, reivindicant nostres drets polítics acoblats dintre la *UNIÓ CATALANISTA* perque aquesta colectivitat ostenta en son programa la emancipació política de Catalunya y l' acceptém en sa totalitat, per mes que n' ell hi haja quelcom que 's contradiga ab nostres principis socials ja que 'l programa de la *UNIÓ* no es altra cosa que una senzilla orientació per encarrilar al poble al assoliment de nostres comunas aspiracions, donchs la constitució de Catalunya segons las bases 6.ª y 7.ª del programa polítich aprovat en la Assamblea de Manresa de 1892, radica en las Corts catalanas, y aquestas no s' han constituit encara y 'l dia que això sia un fet, com no tindrà rahó d' existir la *UNIÓ CATALANISTA* nosaltres deixarem de banda lo programa social y religiós que la *UNIÓ* s' haja fet, en sas diferents assambleas, y defensarem en tota sa presa nostre credo, si be respectant sempre aquells extrems que sa conservació signifiquen la llibertat política de Catalunya, y exposat en lo següent manifest de la *UNIÓ CATALANISTA*:

.. «Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyen càrrecs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civil, sinó tot lo que 's refereixi á la organiació interior de nostra terra; volém que catalans sian los juegues y magistrats, y que dintre de Catalunya se fallin en última instancia los pleys y causas volém ser àrbitres de nostra administració...»

En una paraula, volém assolir la emancipació política dels pobles per conquerir ab més facilitat la emancipació econòmica dels homes y en sa consequència, l' establiment de la tranquilitat social.

L' AMOR DEL JESÚS INFANT

(CHOR PERA NOYS)

Cantém l' amor de la ignocència,
l' amor diví,
omplim l' espai de pura essència
qu' eternament pugui flir.

Aquest amor tot armonia,
rosat y humit com dols perfums,
al sortí l' sol cada nou dia
devallà per l' ampla ví
expandint or y raigs de llum.

Y en un transport d' emoció intensa,
en nostres fronts resplandirà,
y asserant la nostra pensa
com un dols goig de forsa immensa
en nostres cors reverdirà.

Cantém l' amor de l' ignocència,
l' amor diví;
omplim l' espai de pura essència,
qu' eternament pugui florí

JAUME TERRÍ

(De Juventut)

AGRAHIMENT

Un matí l' aucelleta voltejava
Una tendre rosella, que tenia
La ricas perlas que la nit deixia,
Y à qui l' hermosa auróra regalava.

Al ovirar l' aucell lo que guardava,
Y ab tan zel dins son calzer retenia,
Fent un dols reflet de melangia
S' acosta á la floreta á qui besava.

Bonica flor—digué—quant prench volada
Y sota meu veix eixa maravella
Ser voldria floreta ben pintada.
—¿Que faríais —va dirli la rosella—
Si t' donés eixa joya tan preuada?
—Oferirla á mon Deu—cantá l' aucella.

T. CATAÑAS

ESTORAS
DIBUIXOS NOUS—PREUS ECONÓMICHIS
 Se'n troba un gran assortit en la
Esparteria, Estoreria y Matalasseria
de RAMON IZABAL
Carrer Major núm. 42. — SITGES

També s'hi trobarán tota mena d'articles pertanyents als rams de matalasseria y esparteria
 Ocasión.—Es colocan ALFOMBRAS MOQUETA á 3 y á 4 pessetas el metro

Desde l mar de las Antilles

Sr. Director de EL BALUART DE SITGES.

Molt senyor nostre: Pensant sempre ab lo periodich veritat Sitgetá, tenim l' gust de enviarli una copia de la vetllada que va tenir efecte á bordo de aquet barco per un fi beneficih: y ademés la poesía feta y ressittada per lo senyor Manel Fernández Juncós, passatger del mateix.

Esperem de vosté es dignarà donar publicitat á las columnas del seu digne periodich.

Els seus amichs y compatriots. Félix Cusiné—Pau Forment—Bartumeu Laforga—Daniel Cañas—Dionis Cañellas—Joseph Serret—Joseph Barnet—Rafel Jacas—Joseph Rosés—Sebastià Carbonell.

Mar de las Antillas 28 Novembre de 1902.

Programa de la vetllada lírica literaria y ballable que tingüe lloch en el mar, á bordo del vapor espanyo *Pio IX* la nit del diumenge 23 de Novembre de 1902, á benefici de la viuda y fills del naufrach Marino del mateix vapor.

Primera part

«La margarita»; Dansa per la senyora Ferrer.—«Malagueñas»; per la senyoreta Luz M. Gonzalez.—«Serenata de Schubert»; per la senyoreta Teresa.—«La Tarantula»; per la senyoreta Elisa Fernández.—«Seguidillas coreadas de Marina»; per lo senyor Ferrer y varias senyoretas.—«Danzón cubano», efectuat per la senyora Barnet.—«Gigantes y cabezudos»; per el senyor Paniagua.—«Décimas de Gibaro»; per lo senyor Fernández.—«Arri Moreu»; cantat per varis joves catalans.—Poesías llegidas per lo jove Mario González.

Segona part

Intermedi extraordinari á carrech del Sr. Majordom

Tercera part

«Gioconda» fantasia per la senyoreta Luz María Gonzalez.—«Stefania» gavotta; per lo jove Mario González.—«Nocturn»; per la senyora Tejera.—«Laura y Georquina»; per la senyora Ferrer.—«Movaine»; paso doble per la senyoreta Elisa Fernández.—«Terceto de Marina»; per la senyoreta Tejera.—Paniagua y Ferrer—Sevillanas, ball per las senyoretas Elisa, y Concha Fernández.—Coro de Marina per varias senyoretas.—«Dorila»; Danzón cubano pels senyors Facas Cusiné, Servet, Roses, Cañas y Cañellas, Barnet y Forment.

Terminament del acte pel senyor Manel Fernández Juncós.

A las vuyt en punt

Sessió del Ajuntament

Dimarts passat, á l hora de costum, es reunió el consistori en sessió ordinaria baix la presidencia del alcalde Sr. Benaprés y ab assistència dels regidors Srs. Carbonell y Batlle, Coll, Bartrolí, Concabella, Carbonell y Company i Mitjans.

Després d' oberta va esser aprobada l' acta de la anterior sessió.

El Sr. Mitjans proposà que el consistori no assistís en corporació al ofici de Nadal á lo que li contestà el Sr. Carbonell y Batlle, posantse en votació la proposició que fou rebutjada per tot el consistori, excepte per el proponent y el Sr. Carbonell, es á dir pels dos socialistas, quedant per lo tant acordada l' assistència en Corporació del Ajuntament á la mentada festa religiosa.

El Secretari llegí el dictamen corresponent á la infacció per un tocinaire en el reglament de matanza, per el qual dictamen quedà facultat l' Ajuntament en

el dret de poguer rescindir el contracte.

Un altre dictamen llegí relacionat ab la petició del Hospital de S. Joan Baptista pera la introducció á Sitges dels cotxes mortnoris imposant varias condicions al esmentat establiment beneficih. Va esser difícil poguer ferse carrech complert de las conclusions del expresat dictament á causa de esser illegit depressa y malament.

El Sr. Mitjans demanà que quedés sobre la taula pera poguerlo estudiar ab deteniment. Així s' acordà fins á la propera sessió.

Es donà comptu de la R. O. sobre el cobro de el 16 per cent pera pagos de ensenyansa, que faculta consigar la diferencia en presupost, no poguentse aplicar ja tal facultació per estar elaborats els presupostos

Acabada la lectura dels anteriors documents, s' entri á la demandadissa de paraules, que s' l' acte mes ó menos important pera la reconstrucció de l' Hisenda municipal, las contínuas y desintessadas batallas donadas per els nostres regeneradors *en contra* del caciquis me y la explotació y en favor de la voluntat lliure, etc

Enterà al Consistori el Sr. Mitjans, després d' haver demanat la paraula, de que els contratractistes posavan la terra en la via pública, quina terra arrossegada per las aiguas anavan á parar naturalment á la part mes baixa de la població, á la Ribera, essent una consegüent modestia á las casas allá situadas.

El Sr. Benaprés li contestà que no passará.

Fa avinent que en las fitxadas de algunas casas hi han cossis de flors que poden caure donant el seu paré de que hanrian d' esser lligats ab filferros.

El Sr. Benaprés li contestà que ja va avisar.

Preguntra si s' ha enviat una comunicació de imposició de multa á un contratista.

El Sr. Benaprés li contestà que ja ho va enviar.

Per úl im va parlar de assumptos no gayre olorosos que tancaren a sessió ab un simbolisme digne de millor causa

NOTICIAS

Ademés d en Milà y Pi, se presentarà diputat á Corts per aquest districte D. Joan Ferrer Vidal y Soler, qui ha darrera hora ha canviat de pensar, puig havia asegurat que no s' presentaria.

La iluya promet ser empenyada entre 'ls elements caciquistas puig aquets se dividiran segons las simpatías que sentin pels dos candidats. El senyor Ferrer sembla que farà declaracions mes ó menos regionalistas.

També se ns diu que un fill de una ilustre personalitat catalana, que actualment representava un elevat carrech y que milita dintre el Catalanisme, te l' propòsito de presentarse per aquet districte. La noticia no s' ha confirmat del tot y en cas de que resulti certa no cal dir que nosaltres l' apoyaríam en tota l' ànima.

Avuy á la tarde, després del ball, al Prado y al Retiro se representaran divertidas pessas per las companyias d' aficionats.

Magnífich efecte presentaven durant aquestas passades festas els aparador de las confiterías d' aquesta vila, replenes de turróns dolços y licors, que causavan l' encant de la gent menuda.

Sabém que ls nostres confiters feren el seu agost, per lo que ls felicitém.

Conforme anunciarem, el passat divendres á la tarde se celebra al Prado Suburense la junta general de reglament

Per unanimitat sigüe reelegida la mateixa junta di-

rectiva del any passat, haventse exposat al públic l' estat de comptes anyal.

Els balls de tarda dels días de Nadal y Sant Esteve celebrats al Prado Suburense, se van veurer en extrém concorreguts, estant el saló y galeria plens de gom á gom. Al primer dia se posà en escena per la companyia de «El Rebot» la comèdia «De Rebot» y 'l segon el juguet comich «Los tres pobres que roben.....»

El dia de Nadal á la tarda se rifà entre 'ls concurrents un gall d' indi.

Al Retiro també s' han vist molt animats els balls celebrats aquestas darreres tardes, havent possat en escena la Companyia Retirista després del ball, divertidas comedias.

Desde las passadas festas s' han instalat en aquesta vila varis *Pessebres*, essent digne de especial menció pel gust artístich que presenta, el que està exposat en la magnifica morada del nostre distingit amich D. Artur Miras y Rosés.

També es de molt efecte l' instalat al Hospital de Sant Joan y 'l de can Pinyol.

Durant els días de Vadal y Sant Esteve, foren molts els forasters que visitaren aquesta vila.

Per sobrant d' original hem tingut de retirar la poesía que anaba adjunt en la carta dels nostres companys de Cuba, que hu farém en el número pròxim.

Sinó sobrevé cap contrarietat, el dia de Cap d' any á la tarda la secció dramàtica «Lo Rebot», representarà en el teatre del «Prado Suburense», el drama de gran espectacle «Els Pastorets», quina direcció corra á carrech del primer actor senyor Viñas.

Ab motiu de las firas de Sant Tomás, y ab l' objecte de poguer veurer la brillant iluminació y ornament del carrer de Fernando de Barcelona, han sigut molts els sitgetans que 'ls días 21, 22 y 23 d' aquest mes, se trasladaren á la ciutat comptal, regressant molt satisfets de l' anada.

Las funcions religiosas celebradas á la Parroquia durant las passadas festas de Nadal, han revestit gran explendidés. Tant á las completas com á la tradicional Missa del Gall, hi assistí 'l organista extraordinaria concurrencia, executant lo senyor Cuscó á l' orga composicions pastorils de la terra que agradaren molt, á excepció de dos ó tres pessas sarsueleras, que eran impròpias de aquell lloch.

L' ordre sigüe complert, lo que honra molt á la cultura d' aquesta vila.

Al ofici hi assistí una comissió del Ajuntament pressidida pel Alcalde senyor Benaprés.

Tant á la Missa del Gall com al ofici, 'l senyor Rector donà en nostra parla las bonas festas als feliçgressos.

A causa de haverse mort el senyor Blanch no se celebra al Vinyet el tipich Rosari Pastoril.

La Associació de Sant Lluís Gonzaga, celebrá en el seu local, el passat divendres á la tarde una notable funció, obtenint totas las obras, especia'ment «El Fantasma de Sant Telmo»; una bona interpretació.

La concurrencia sigüe molt numerosa.

El ball celebrat al «Prado Suburense», el dia de Nadal al vespre, se va venre molt animat, executant la banda ab molt gust varis balls de motius pastorils molt ben instrumentats pel popular mestre senyor Carbonell.

Geriodichs—«Juventud» reparteix els folletins correspondents de *Titelles febles* y *Natura*, anunciants sa su entrada en el quart any de vida, en quin, pera augmentar sa escullida biblioteca, publicarà per 'l medi de folletins olors firmas tan notables com las dels autors catalans don Joaquim Ruyrò, Joan Maragall y Victor Català y estrangers com Bjornstjerne Bjornson, Alfonso Daudet y Joseph L. Pagano.

«Catalunya Artística» ha anat en possecció de una nova empresa tornant á esser director J. Ayné Reboll, qui s' proposa donar gran empenta á la notable publicació pública el plech seté de la primera edició del llibre *Pom de cançons de l' Apeles Mestres*. El vinent número corresponent á Cap d' any serà extraordinari an obsequi als seus subscriptors.

«Cu-cut» pública, xistosas caricaturas políticas y un escullit y xispejant text.

